

ביואר בדרך אפר

לעתיד-לבוא אכילת דבר שמצויד-עצמו הוא האוכל (הינו
שזהו עצמו המברר) כי שיתבאר להלן.

דינה, כלות עניין אכילת האדם הוא כדי לברר את הימי,
בעלי החיים הכהרים ומוחדים באכילה המשמשים מון לאדם על-ידי-יה
שניזון מפניו ונעשה דם ובשר

כברשו, ועל-ידי-יה עלי-ידי-יה שהאדם מביר את חיי מתחבר גם
הצומח שנכלל במי, כאשר הצומח מחר ומטעה הוא עלה
מדרכתו צומח ונכלל בחו ותודומם
שנכלל בצוותם לאחר הבירור והעליה, מבאר בספר מוסר
וחקירה, ובארוכה בספר קבלה וחסידות בעניין ארבע
בחינות של הנבראים שבולם דום-צומח-חי-מברר,⁶⁹
שפכילת הדומים להתעלות בזאת, ואשר הח עליה וככל
בזאת, או הוא מגיע לשולמו ובזאת, או מרכוב זומו וחי גם יחד.
ונוסף לך שכליות הנו שפכים הנו הח הנו
במי, ומקלית הצומח להתעלות במברר, ועל-ידי-יה בסופו של דבר מתעלמים כולם במברר,
שנעים דם ובשר כבשרו
כשם שבפטחות המזון של האדם מרכיב מודומם צומח וחיה גם
ונוסף לך שכליות הנו הח הנו
הצומח והן הדומים מתעלות למדרגת המברר, הבה גם
המברר עצמו, שהוא האוכל
והמברר, אריך להתברר ולהתעלות ולהיות דבר מכך
(ואכלתם אכול גו'), כמוון
שעליה ונכלל למצויאות
שלמעלה הימנו, והינו
שמתעללה ומתקשר במקורו
ושרשו, ובאופן שמתפשטת

שבענין העמוד שעיל-ידו עולים מגן-עדן מהתחון לגן-עדן
העליזן, פג"ל (סעיף ו') בענין "ובזה הנערה בא" כמבר
על שתוכנו וענו של העמוד שדרכו היא העליה מגן-עדן התתחון
לגן-עדן העליין הוא עניין הביטול והיציאה מהמצוות הקורמת, והעמור
נקרא זה".
והנה כלות העניין העמוד שעיל-ידו עולים מגן-עדן מהתחון לגן-
ד'ברור אוכל מתחוק אוכל⁷ עדן העליין, פג"ל (סעיף ו') בענין "ובזה הנערה
שעניינו הוא עליה מדרגה לרגה
בטוב עצמו (שבא לאחרי
הברור בעניין שיש בו פטולת, אך לאחרי הברור בעניין שיש בו מתחוק האוכל⁸ שהוא הבירור פטולת, אם באופן של ברור מתחוק אוכל מתחוק
מלמטה למעלה בדרך או חור או האוכל או באופן של ברור האוכל מתחוק
באופן ד'ברור האוכל מתחוק הפטולת, פג"ל בראטה) הוא אופן הברור
הפטולת, שהוא הבירור מלמטה למטה בדרך או חור יקיים הייעוד⁶⁵ את רוח
הפטולת הדעתיד-לבא, שאז יקיים הייעוד⁶⁵ את רוח
הפטולת וסיגים, וככלות הערכה באופן של עליות באורות הקדשה גופה, מבאר
רוח הטומאה עברי מין באגרת הקדש⁶⁶.
הארץ, ולא היה עניין של פטולת וסיגים, כי שיש כוונת רוזה גם מה שכתב על לעתיד-לבא "ואכלתם
בזמן הגנות וככלות העודה אכלול ושבוע" גו⁶⁷, ובאר בילוקוטי
תורה⁶⁸ הפרש בזה, שדבר שכבך נאכל
תודה באופן של עליות באורות סקדושה גופה,⁶⁹ באהרות הקדש⁶⁶.
שבספר התנא ש"א אחר שיטוטם בו
הניצוצות ויופרד הרע מהטוב. אדי לא שזהו עצמו המברר. דינה, כלות עניין
יבירין כי-אס... להמשיך פטולות ביצה, ומקלית הצומח
על-ידי-יה שגנון מפניו ונעשה דם ובשר
על-וילויים יותר.
וזהו גם מה שנאמר על שנכלל בימי, ומהדומים שנכלל ביצה
לעתיד-לבא ואכלתם אכלול במבאר בספר מוסר וחקירה, ובארוכה בספר
ושבוע גו⁶⁷, ובאר בילוקוטי תורה⁶⁸ הפרש בבחינות דום-
בקלה וחסידות, בעניין ארבע בחינות
בקלה, לפי פנויות העניות שיש
לדיק בכלל הלשון בפסקוק "ואכלתם
אכל" שדבר שכבך נאכל
(ונברר נבו), מהזרו ותאכלו
במברר, ועל-ידי-יה מתעלמים כולם במברר, שגנון
ונוסף לך שכליות גו⁷⁰ שפכים הימנו, והינו
שהוא האוכל והמברר, אריך להתברר ולהיות דבר מכך
(ואכלתם אכול גו') למצויאות שלמעלה הימנו, והינו, שמתעללה ומתקשר במקורו ושרשו,
ואכלתם אכול מלמד שתהיה